

UCHWAŁA NR .....
Rady Miasta Sandomierza

z dnia ..... 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani R. P.-K.* na działania Burmistrza Miasta Sandomierza

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.), art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 156 z późn. zm.) oraz § 109 c Statutu Miasta Sandomierza uchwalonego Uchwałą Nr X/80/2011 z dnia 26 sierpnia 2011 roku (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2011 r. nr 249, poz. 2875 z późn. zm.) Rada Miasta Sandomierza uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu skargi Pani R. P.-K.* na bezczynność Burmistrza Sandomierza uznaje się skargę za zasadną.

2. Uchyła się uchwałę Nr XIX/230/2020 Rady Miasta Sandomierza z dnia 18 marca 2020 r. w sprawie rozpatrzenia skargi Pani R. P.-K.*.

§ 2.

Wykonanie uchwały, w tym powiadomienie skarżącej o sposobie załatwienia skargi, powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Sandomierza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Sandomierza

Wojciech Czerwiec

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2020 r. do Urzędu Miejskiego w Sandomierzu wpłynęła skarga Pani R. P.-K.* na bezczynność Burmistrza Sandomierza w „(...) kwestii odzyskania nieruchomości Opatowska 3”. Skarżąca podniosła w niej zarzut bierności wobec decyzji Ministra Administracji i Cyfryzacji (dalej: MAiC) Nr 127 z dnia 26 lutego 2014 r. znak DAP-WPK.736.483.2014.Ich (zwanej decyzją dekomunalizacyjną), na mocy której stwierdzono nieważność decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 17 stycznia 1994 r. znak C.III-7223k(66)94. Ten ostatni dokument (decyzja komunalizacyjna) stwierdzał nabycie z mocy prawa przez Gminę Sandomierz nieodpłatnie własności nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów w jednostce ewidencyjnej obręb Sandomierz Lewobrzeżny dz. Nr 1129, uregulowanej w księdze wieczystej Nr ZD 3411, opisanej w karcie inwentaryzacyjnej nr 648. Decyzja MAiC z 26 lutego 2014 r. została unieważniona wskutek postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej: MSWiA) - decyzja znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MStę z dnia 10 stycznia 2020 r. W świetle powyższego uznać należało, że właścicielem nieruchomości położonej przy ul. Opatowskiej 3 jest Gmina Sandomierz. Z informacji pozyskanych w trakcie rozpatrywania skargi ustalono, iż Burmistrz Sandomierza nie wystąpił z wnioskiem do MSWiA o unieważnienie decyzji dekomunalizacyjnej z 2014 r., gdyż w przedmiotowej sprawie wszczęte zostało przez ministra z urzędu postępowanie administracyjne, o czym Burmistrz został zawiadomiony pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r. znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MStę. Równolegle do postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, prowadzone było przed Sądem Najwyższym postępowanie kasacyjne zainicjowane wskutek złożenia przez stronę postępowania (Panią B. P.*) skargi kasacyjnej na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach oddalające apelację wobec postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt I Ns 674/15, w którym stwierdzono, iż Skarb Państwa - Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sandomierzu nabył przez zasiedzenie z dniem 2 marca 1986 r. prawo własności nieruchomości stanowiącej działkę o nr ew. 1129, położonej w Sandomierzu, dla której Sąd Rejonowy w Sandomierzu prowadzi księgę wieczystą nr KIIS/00010354/2. Taki stan faktyczny i prawny był podstawą podjęcia przez Radę Miasta Sandomierza Uchwały Nr XIX/230/2020 z dnia 18 marca 2020 r. w sprawie rozpatrzenia skargi Pani R. P.-K.* uznającą przedmiotową skargę za bezzasadną. Jednym z argumentów za uznaniem skargi za bezzasadną był brak ostateczności decyzji MSWiA znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MStę z dnia 10 stycznia 2020 r. Decyzja taka

nie mogła wywoływać skutków prawnych, a złożenie w jej oparciu przez Gminę wniosku o wpis w księdze wieczystej skutkowałby z całą pewnością jego odrzuceniem. Zgodnie ze znajdującą się w aktach sprawy informacją przesłaną skarżącej przez ministerstwo, decyzja ta stała się prawomocna z dniem 27 lutego 2020 r. (pismo znak DBI-WODO-0667-2-17/2020 z dnia 12 marca 2020 r. przesłane do Urzędu Miejskiego w Sandomierzu w dniu 28 kwietnia 2020 r. wraz ze skargą Pani R. P.-K.* na Uchwałę Rady Miasta Sandomierza nr XIX/230/2020 z dnia 18 marca 2020 r. skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach). Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, która zgodnie z właściwością merytoryczną rozpoznawała i opiniowała w sprawie, kilkakrotnie wnioskowała do Burmistrza Miasta o wystąpienie do ministerstwa o uzyskanie takiej prawomocności, co otwierałoby drogę do dokonania wpisu w księdze wieczystej o zmianie podmiotu prawa własności nieruchomości znajdującej się przy ulicy Opatowskiej 3. Podkreślić należy zatem, iż to na wniosek skarżącej ministerstwo przesłało informację o prawomocności decyzji. W opinii Rady Miasta Sandomierza Burmistrz jako organ administracyjny Gminy pozostawał bezczynny w uzyskaniu dokumentu umożliwiającego podjęcie działań związanych z uregulowaniem stanu prawnego nieruchomości. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż zgodnie z przyjętym w orzecnictwie stanowiskiem, bezczynność jako *(...) negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu (...) któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej (...)* może być uznana za przedmiot skargi (zob. postanowienie NSA z 04. 04. 2012 r., I OSK 717/12, por. postanowienie NSA z 05. 01. 2012 r., I OSK 2415/11). Wymienione bowiem w art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn.zm.): zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw, stanowią jedynie przykład okoliczności mogących być przedmiotem skargi (por. wyrok WSA w Krakowie z 20. 06. 2017 r., II SAB/Kr 92/17, postanowienie WSA w Warszawie z 09. 07. 2012 r., VII SA/Wa 1427/12). *(...) Osoba wnosząca skargę powinna wskazać jedynie przedmiot swojego niezadowolenia i podmiot, którego, jej zdaniem, błędne lub nieprawidłowe działania są powodem złożenia skargi (...)* (zob. wyrok NSA z 28. 11. 2019 r., II OSK 122/18, por. wyrok NSA z 03. 01. 2013 r., I OSK 1762/12). Tak, jak to zostało powyżej wskazane, pozyskanie decyzji ministerialnej wkrótce po jej uprawomocnieniu umożliwiałoby podjęcie działań związanych z uregulowaniem sytuacji prawnej nieruchomości w księdze wieczystej. W tym kontekście, w odniesieniu do sytuacji prawnej i faktycznej będącej podstawą uchwalenia przez Radę Miasta Sandomierza Uchwały Nr XIX/230/2020 z dnia 18 marca 2020 r., uzyskanie przez ministerialną decyzję statusu prawomocności jest nową okolicznością w

sprawie. Burmistrz Miasta uzyskał bowiem tym samym legitymację do podjęcia działań i uregulowania sytuacji prawnej nieruchomości. Tymczasem wniosek o wpis w księdze wieczystej został złożony w Sądzie Rejonowym w Sandomierzu dopiero w dniu 23 lipca 2020 r. W opinii Rady upływ czasu od momentu uprawomocnienia się decyzji, do złożenia przez Burmistrza wniosku o wpis w księdze wieczystej (około 5 m-cy) świadczy nie tylko o bezczynności, ale również przewlekości działań. Stanowisko to jest zbieżne z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Sandomierza wypracowaną na posiedzeniu w dniu 16 września 2020 r. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy jak w § 1 pkt. 1 niniejszej uchwały.

* Dane osobowe zostały zanonimizowane (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej - t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1330 i art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2016/679 (RODO) z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.119.1)). Anonimizacji dokonała Magdalena Żukowska - Inspektor Ochrony Danych Urzędu Miejskiego w Sandomierzu.